

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอ
นางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒
แห่งพระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน
พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

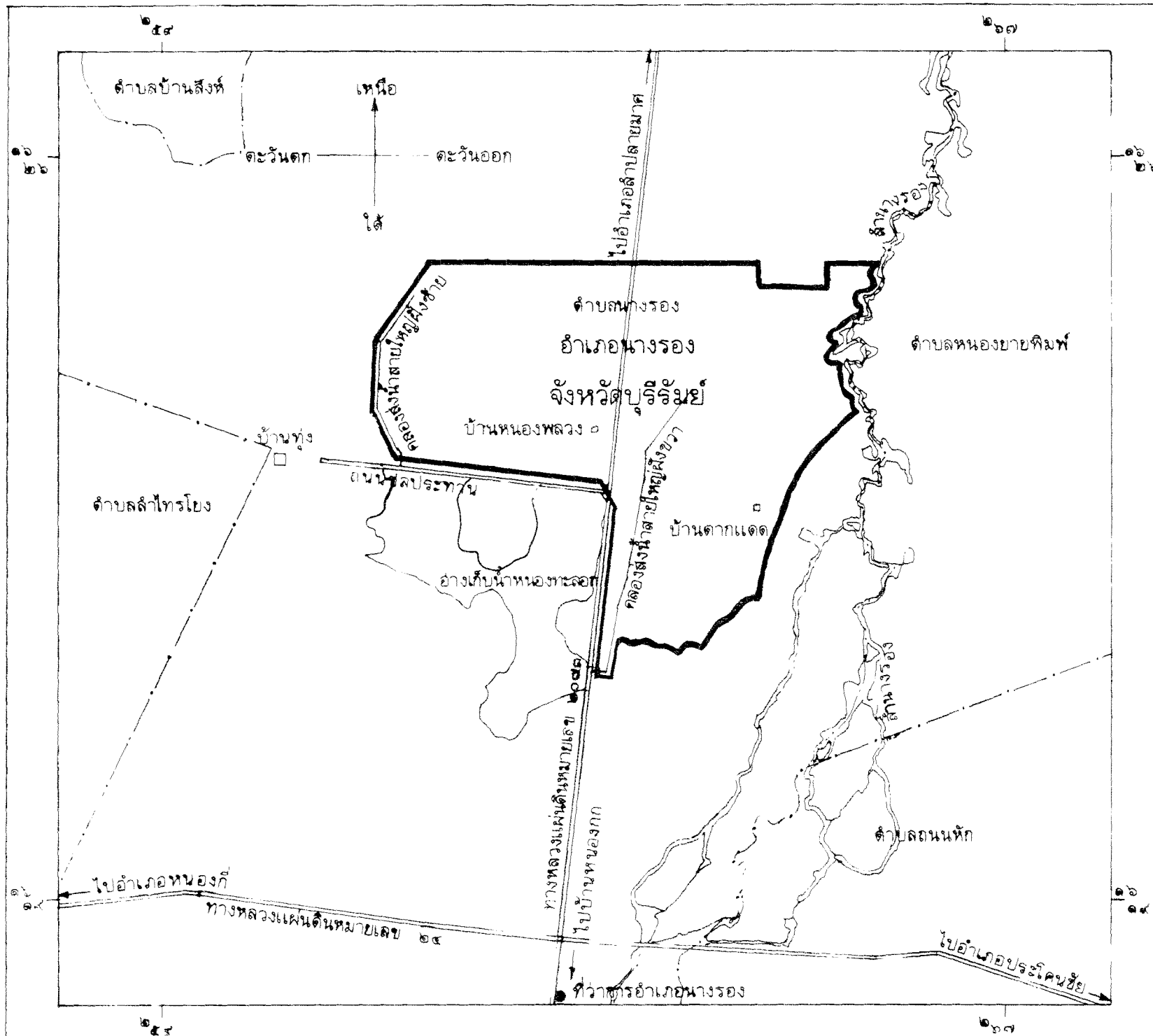
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐
๕๐๐ ๐ ๕ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแสดงบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ==== ทางหลวง ถนน ซอย
- ~~~~~ แม่น้ำ คลอง ห้วย
- ~~~~~ อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง
- คลองส่งน้ำ
- ◎ ที่ว่าการอำเภอ
- หมู่บ้าน บ้าน

(Signature)

(นายมนตรี อ่อนวิมล)

ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๘

(Signature)

(นายละเอียด ฉายน้ำเขียว)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองซอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำหนองทะลอก ในท้องที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำคันและคูน้ำอันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้